

KARNE OYUNU

Oyuncular: Öğrenciler(sahne büyüklüğüne göre birkaç öğrenci olabilir), Ali(öğrenci), öğretmen, anne, baba.

Dekor: Öğretmen masası ve sandalyesi, bir veya iki sıra, koltuk(baba için isteğe göre).

Oyunun Bölümleri:

Birinci bölümü; öğretmen masasının önünde öğretmen ile Ali arasında geçer.

İkinci bölümü; öğrenci ile babası arasında koltuğun yanında, koltuk yoksa öğretmen masasına göre sahnenin diğer yanında.

Üçüncü bölüm; sahnenin ön kısmında seyircilere karşı.

Tavsiye: İlkokul öğrencileri için oyuna geçmeden önce, oyunu sınıfta bir hikaye anlatır gibi kendiniz jest ve mimikleri de kullanıp, oyun müziklerini çalmadan canlandırarak anlatırsanız daha çabuk kavrayacaklardır.

Oyun:

(Sadece mavi başlıklı diyaloglar oyuncular tarafından seslendirilecektir. Kırmızı başlıklar playback olarak dramatize edilecek.)

Öğretmen: Ali gel karneni al.

Ali: Öğretmenim ben geçen sene karne almıştım.

Öğretmen: Olsun oğlum biz her sene karne veriyoruz.

Ali: Bu sen almasam olmaz mı?

Öğretmen: Olmaz, al, adet yerini bulsun.

(Ali karneyi alır ve karneye bakarken Karne Oyunu-1 müziği girer ve şarkı sözlerini önce Ali, sonra öğretmen sıra ile playback olarak dramatize eder.)

Ali: (Karneye bakarak) Bir de baktım ne göreyim havar Allah'ım. (Gözlerini iyice açarak) Gözlerime inanmadım, yandım Allah'ım. (Karneyi öğretmene uzatarak) Al şu mavzer kurşunuyla vur beni, vur beni, vur zaten öldürdün beni.

Öğretmen: (Eli ile git işareti yaparak) Hadi git, iş işten geçmeden, çok geç olmadan vakit, günahıma girmeden, katilim olmadan git.

Ali: (Ali babasının olduğu tarafa doğru boynu bükük yavaş yavaş giderek) Önce birkaç damla yaş gözlerimden süzüldü, inanmadım yıkıldım. (Şarkı biterken yere çöker.)

Ali: (Bir el havada babasının geleceği tarafı işaret ederek) Bu adam benim babam, sekiz köşe kasketiyle, omuzunda sakosuyla hey. (2 defa)

(Baba sahneye girer.)

Baba: (Eli ile Ali'yi göstererek) Gel bakalım eşek sıpası, anlaşılın yine karne kötü. Ama bu kez beni şarkı ile kandıramayacaksınız. Çünkü ben de hazırlıklıyım.

Ali: Nasıl yani?

(Karne Oyunu-2 müziği girer.)

Baba: (Ali'yi işaret ederek) Her gün değişiyorsun, (kendini göstererek) avutuyorsun beni, (başını göstererek) bir bilmece gibisin, (Ali'yi göstererek) çözemedim ben seni.

Ali: (Diz çökmüş, eller yalvarır şekilde) Hatasız kul olmaz, hatamla sev beni.

Baba: (İki eli ile başını işaret ederek) Seninle başım dertte, ne yapsam bilmiyorum.

Ali: (İki eli ile boynunu tutup sonunda ellerini hızlıca yanlara açarak) Boynum kıldan ince, vur gitsin beni.

Baba: (Eli ile git işareti yapar. Ali bu esnada ayağa kalkar.) Hadi git, bakmadan ardına git.

Ali: Gidiyorum, gidiyorum, (iki parmakla kendi gözlerini göstererek) bu son bakışımdır gözlerimin rengine, (Kendi saçlarını tarar gibi yaparak) bu son dokunuşumdur saçlarının teline, (Babasını işaret parmağı ile göstererek) bu son muhtaç oluşum şefkatine sevgine, (bay bay yaparak) elveda gidiyorum.

Ali: (Kolları ile kendisine sarılıp boynu bir tarafa yıkık) Ben yetim, ben yetim, ben yetim vay.

(Ne ağlarsın müziği çalarken anne gelir. Bir elini Ali'nin omzuna koyar. Diğer elini sallayarak şarkıyı söyler.)

Anne: Ne ağlarsın benim zülfü siyahım. (2 defa)

Ali: (Kendine sarılmış titrek tikrek) Dardayım ey aney aney, zordayım ey aney aney, nerdeyim ey aney aney.

Anne: (Bir el Ali'nin omzunda, bir eli sallayarak) Bu da gelir, bu da geçer ağlama. (2 defa)

Ali: (Annesini göstererek) Ağlarsa anam ağlar ardından. (Havaı göstererek) Göklerden ağıt yağar yağmurlar. (Babasını göstererek) Dost yüzlü yalancılar kapımda. (Kendisine sarılarak) Yalnızlık çırıl çıplak koynumda.

(Baba iki eli ile önce Ali'yi, sonra başını göstererek yanlarına doğru gider.)

Baba: (Başını göstererek) Seninle başım dertte, ne yapsam bilmiyorum. (İki elini kalbinin üzerine koyarak) Canımdan bir parçasın. (Kalbini söküp atar gibi) Söküp atamıyorum.

(Ayağa kalkarlar, ortada Ali olacak şekilde el ele tutuşurlar.)

Anne: (Boştaki elini sallayarak) Eller ayırsa bile, yıllar ayırsa bile, yollar ayırsa bile, biz ayrılamayız.

Baba: (Boştaki elini sallayarak) Eller ayırsa bile, yıllar ayırsa bile, yollar ayırsa bile, biz ayrılamayız.

Anne-Baba: (Boştaki ellerini sallayarak) Eller ayırsa bile, yıllar ayırsa bile, yollar ayırsa bile, biz ayrılamayız.

(Seyirciler selamlanır.)

Hasan YILDIRIM
Sınıf Öğretmeni